

566.

1

F.d. lantbrukaren Nils Kristiansson.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Född 1860 i Dämkärr vid Dommanstorp. Bor i Genarp, Bara härad.

566

För omkring 40 år sen fanns en gammal ringare
i Genarp som då resande kom för att se Major Holger i Genarps kyrka
gick ner i kryptan och lyfte locket från kistan och lyfte upp hans
huvud i håret för att visa att han var halshuggen. Detta gjorde han
för alla besökande som önskade se Major Holger.

På Härkeberga gods vid sydvästra sidan av sjön en bit inne i skogen, är en håla kallad: ~~bög~~jesjöholed. Detta är "bonnalöst". En gång hade två studa "bissat" och de hade sprungit ned i ~~bög~~jesjöholed och dränkte sig. Sedan hade de i en flod under jorden flutit ut i Härkeberga sjön.

En gång hade där några manna bundit ihop 18 höveller och en järnstång i ändan och försökt bonna. Men de nådde ingen botten. Då drogo de upp hövellerna och i ändan var en brevlapp med följande rim:

"Mål inte oftare våra väggja,

ty då ska vi måla era läggja"

Sedan våga de ej försöka bonna där mer.

L y k t e m a n n e n .

I Slimminge sockens nordvästra hörn ligger ett hemman kallat Nyhus, intill Häckeberga gräns. I sydvästra hörnet av Nyhus låg då ett soldattorp och i detta bodde en soldat, Roos. En Löjteman gick varje kväll från detta hus till södra Stenberget, Slimminge, i rak linje. De gamla trodde att löjtemannen var en lantmätare som vid mätningen varit orättvis och stulit denna mellanliggande jord från Slimminge och lagt den till Häckeberga. Den väg löjtemannen gick skulle vara rätta sockengränsen. Soldat Roos hade ofta sett löjtemannen gå på ryggåsen till Svenstorps hus emedan gränsen gick mitt genom huset.

I skogen nära Domanstorps hus hörde man ofta
barnskrik. Gick man efter skriket såg man en kvinna sitta på en
stubbe och kamma ett barn, så att blod och gnistor flöge omkring.

S k o g m a n n e n .

En kvinna från Svarvaretorp hade varit å Svenstorps
hus på kalas och var på väg hem. Hon gick lite före mannen då en man
högg fast i henne och höll henne. Då mannen kom kunde de knappast
slita kvinnan från mannen. Det var skogsmannen som höll henne.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

7
7

566

En gång kom en man körande förbi Domanstorp och skulle köra till Domanstorps hus genom skog. I denna fanns spöke. Hästarna blevo rädda och ville ej gå fram. Då steg mannen ur vagnen och vände hoestolarna. Detta hjälpte.

En hofribonde var led vid sin kvinna. En gång då han och kvinnan kom körande från Vettekilla nära Råldamanshus, hade en spjuver klivit upp i en björk. Han kasta grästussar ner på dem. Kvinnan blev så rädd att hon blev sjuk och de måste söka kloga. Så stor var tron på spöken. Men efter den dan var han snäll vid kvinnan.

En gubbe i Baldringetorp Åge Olsson kallad Åge vängapantare, var byns nattvakt och skulle se upp med dem som tjuvbete på annans äng Han var född omkring 1805. Han berättar följande Historia:

Då Drottning Margareta regerade i Sverige hade hon en ridhäst som var skodd med fyra guldskor men de voro ej till formen som vanliga hästskor. Då hon var ute och red kände man lätt igen spåren efter hennes häst. När hon skulle rida till kriget, lät hon "ända - vända" hästskorna så att man aldrig visste var man hade henne.